

*A Hajdúsámsoni Református Egyházközség Hírmondója • XII. évfolyam • 3. szám
2021. Advent hava*

Glória

*„Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.”
(Zsoltárok 40,2)*

Túrmezei Erzsébet: Találkozó a jászol mellett

*Messze vagyunk, s talán magunk vagyunk,
de most találkozót adunk,
és a jászolnál mind-mind ott leszünk.*

*A Királynak tisztességet teszünk,
a Királynak, aki lejött közénk,
s nem volt, hová fejét lehajtsa.*

*Mi, boldog népe,
odatérdepelünk elébe,
s meghallgatjuk, mi a parancsa:*

*Örömhírt vinni szerteszét!
Világosságot, mert nagy a sötét!*

Elhirdetni, hogy Ő itt van jelen!

Futni a fényvel át az éjjelen!

Őrizni reggelig!

Szívünk a szent örömmel megtelik.

Hiszen ha ez a Gyermek a miénk lett,

feledtet minden fájó veszteséget,

minden keserű könnyet letörül.

Karácsonyi béke ölel körül.

*Győzve a távolságon, téren,
boldog betlehemi találkozóra
várlak, testvérem.*

ÜNNEPI ISTENTISZTELEK RENDJE

Dátum	Istentisztelet jellege	Időpont	Alapige
December 21.	Bűnbánati istentisztelet	18.00	Mt 2, 1-12;
December 22.	Bűnbánati istentisztelet	18.00	Mt 2, 1-12;
December 23.	Bűnbánati istentisztelet	18.00	Mt 2, 1-12;
December 24.	Szentesti istentisztelet	16.00	Mik 5, 1-4a
December 25.	Karácsony első napja úrvacsorával	10.00	1Jn 3, 1-5;
December 26.	Karácsony második napja	10.00	Ézs 7, 10-14;
December 31.	Óévi istentisztelet	16.00	Mt 13, 24-30;
Január 1.	Újévi istentisztelet	10.00	Péld 16, 1-9;
Január 2.	Vasárnapi istentisztelet	10.00	Ézs 49, 13-16;

LELKÉSZI KÖSZÖNTŐ

EZ LESZ A BÉKESSÉG! MIK 5, 4A

Újra itt van karácsony. Minden fényárban úszik, az emberek ünnepi asztaloknál fogyasztják el a finom fogásokat. Nagy nehezen kiválasztottuk az ajándékokat, s most várjuk, hogy vajon örömet szerzünk-e vele? Valahogy a szívünk is megnyílik, s azt, amit az elmúlt hónapokban elmulasztottunk, valamilyen adomány formájában megpróbáljuk eljuttatni a rászorulókhöz. Szeretnénk mindannyian, ha jobb lenne az emberek sora. Egy apró adománnyal hátha szebb lesz másoknak is a karácsonya! (Mikor ezeket a sorokat írom, még nem tudom, milyen lesz pontosan ez az ünnepünk. Csak remélni merem, hogy sikerül együtt ünnepelni, nem kell bezárkózni, félni és féltetni. Remélni merem. Imádkozom érte.) Van egy elképzelésünk a karácsonyról. Nem véletlenül szoktuk mondani egymásnak: békés, boldog vagy kellemes karácsonyi ünnepet kívánunk. Hiszen ezt az ünnepet valahogy úgy érezzük, nem lehet békétlenül megélni, boldogtalanságban sem, de valami zord környezetben sem. Csak békés, boldog és kellemes lehet. S bármelyik hiányzik, valami megzavarja, tönkreteszi, kellemetlenné teszi, akkor az egész megromlik és már nem is igazi.

Fontos a béke, a boldogság és elengedhetetlen a kellemes karácsonyi hangulat. De mitől lesz meg mindez? Attól, hogy rákészülünk, mindent a helyére teszünk, megteremtjük a hangulatot? Boldoggá tesszük magunkat, visszafogjuk magunkat, kerüljük a konfliktusokat? Vajon ha mindent a helyére teszünk, ha a környezetünk csilli-villi lesz, ha az étel és a bejgli tökéletesre sikeredik és a család is összejön, talán még vissza is fogjuk magunkat, kerülve a nagy családi perpatvarokat, akkor béke, boldogság lesz majd? S ha mégis, miért nem megy ez egész évben? Vagy ha egész év-

ben nem ment, akkor most minden erőnket összeszedve menni fog?

Mikeás jó régen élt. Korának és életének megvoltak a maga problémái és gondjai. Ellenséges népek támadtak és hódítottak. A politikai hatalom sok esetben olyan emberek kezében volt, akiknek fogalmuk sem volt, mit tegyenek. S ha fel is csillant a remény a boldogságra és békére, kérészéletű volt. Mégis a prófétát eltölti valami ember feletti remény. Valamit meglát a jövőben, amit Isten jelent ki neki, s ebbe a fénysugárba, Isten szavába kapaszkodik, adja tovább, hogy az elcsüggedt szívek erőre kapjanak. Felvillantja a látottakat. A legkisebből hogyan lesz a legnagyobb, s mi is kell ahhoz, hogy az a hön áhított béke eljőjön. A békeség nem egyszerűen egy belső nyugalom, hanem az a bőség, amiben az ember nyugodtan tud fejlődni, kiteljesedni és boldogan élni lelkileg és testileg.

Egy uralkodó születésében, Dávid magvában látja ezt a lehetőséget. Aki nem szolgálatja ki népét az ellenségnek, aki a nép élére áll és vezeti nyáját. Eljön a nyugalom és a béke. Az ő uralkodása és vezetése lesz a béke.

Karácsonykor ennek a dávidi királynak a születését ünnepeljük, akinek „származása visszanyúlik a hajdani időkbe, a távoli múltba”, de akinek jelenléte ma is valóságos és igaz. Jézus Krisztus születésével, szolgálatával, halálával és feltámadásával népe élére állt. S amikor Jézus az ő népe élén áll, akkor az a nép biztonságban, békében és boldogságban él. Nem mi teremtyük meg hangulati szinten a karácsonynak és az életnek a kellemes, békés és boldog valóságát, hanem az ő jelenléte teszi békéssé, boldoggá és kellemessé az ünnepünket és az életünket.

Ha a Betlehemben megszületett názáreti Jézus vezet téged, ha ő védelmez és óv, szere-

tete jelen van és formál, akkor ez a békesség! Jézus nélkül az ünnep csak kicsikart kellemes hangulat, Jézussal viszont olyan közeg, amelyben békességben és boldogságban élhetsz, formálódhatsz. Így köszöntelek ezen az ünnepen Jézus jelenlétében legyen békés,

boldog és kellemes a karácsonyod, és az egész életed!

Szanyi György,
a Hajdúsámsoni Református Egyházközség
lelkipásztora

INTÉZMÉNYI HÍREK

Karácsony ünnepén

„Karácsony ünnepén az a kívánságom,
repülni szeretnék angyali szárnyakon,
a teremtett világot körbepülni,
mindegyik emberhez a jó hírt elvinni.

Emberek, emberek, békességet nektek,
csodálatos nap ez, Megváltó született,
barmok, bárányok közt, kicsiny istállóban,
Betlehem városban, állatok jászlabán.”

Miclausné Király Erzsébet erdélyi író-nő versének részletével szeretném köszönteni kedves olvasóinkat.

Visszatekintve nagyon aktív volt az elmúlt időszak. A kedvelt ország, város... játékon kívül, a betűjátékok, memória kártya, a bingó és még sorolhatnám hány és hány féle játékkal töltöttük hétköznapjainkat. Kézműves foglalkozásból sem volt hiány. Újra tanultunk hímezni Dobosné Hajdu Anikó vezetésével. Szanyi György tiszteletes úr kezdeményezésére keresztelő kendőcskéket készítünk úri hímzéssel a templomban megkeresztelt gyermekek számára. Ez egy nagyon nemes kezdeményezés, örömmel fogadtuk a felkérést. Dekoratív karácsonyi asztaldíszeket is készítettek a foglalkozásokon részt vevők papír gurigából ragasztó, festék és csillámpor segítségével. A műveket mindenki haza vihet, hogy saját otthonuk díszé lehessen.

Megtartottuk a születésnapos és névnapos időseink köszöntését is. Ilyenkor nagyon sok finomsággal kedveskednek az ünnepeket a

klubtagoknak. Szép, megható versekkel köszöntik egymást. Minden alkalom meghitt és ünnepélyes.

A szeretetvendégségek „szünetében” egy-egy cukrászda látogatással színesítettük a hétköznapjainkat, ilyenkor mindenki a kedvenc süteményét fogyaszthatja el.

Intézményünk 11. születésnapját szüreti mulatsággal egybekötve ünnepeltük. Az ünnepség meghívott vendége Dandé Lászlóné alpolgármester asszony volt. Köszöntő beszéde után átadta az intézmény tagjainak a Polgármesteri Hivatal ajándékát. Ezúton is szeretnénk megköszönni az értékes ajándékokat. Lelkipásztorunk áhitata után klubtagjaink beszámolója és versei következtek. Időseink és munkatársaink közül néhányan egy humoros énekes jelenetet adtak elő. A programot élőzenés-táncos igazi mulatsággal folytattuk. Az elmaradhatatlan torta mellé a nap zárásaként a szeretetvendégségben töltött káposztát fogyaszthattunk.

Tovább működnek állandó programjaink is

az intézményben. Kedden szenior tánc, ahol nemcsak állva, de ülve is mozgatjuk testünket, mely pozitív, frissítő hatással van elménkre és gondolkodásunkra is. Ez a táncos mozgásforma a demencia megelőzésére szolgál. Szerda délelőtt képzett gyógytornász vezetésével gyógytorna foglalkozás van, ahol széken ülve tetőtől talpig átmozgató gyakorlatokat végeznek klubtagjaink. A mozgásformák köre esz-közös gyakorlatokkal is bővült.

Csütörtökön délelőtt Tiszteletes úr biblia-órát tart, ahová szintén várjuk klubtagjainkat és minden kedves érdeklődőt.

Bizakodva tekintünk a következő hónapokra, tervezzük a leendő programokat, ahova mindenkit szeretettel várunk.

Az intézmény minden kedves klubtagját és házi segítségnyújtásban részesülő ellátottját, aki szeretne a programokon részt venni, de önmaga nem tud az intézménybe bejönni, telefonon egyeztetett időpontban a kisbusszal térítésmentesen elhozzuk, majd haza is szállítjuk.

Aki tud olyan magányos, egyedül élő idősről, aki szívesen lenne e szeretetteljes nagy család tagja, vagy bármilyen segísége lenne szüksége, kérjük, hogy jelezze nekünk!

Nagyon fontos ebben a nehéz időszakban, hogy mindenki vigyázzon a saját maga és családja egészségére! Fontosak vagyunk egymásnak!

Fel szeretnénk hívni Mindenkiene a figyelmét arra, hogy ezekben a napokban, hetekben is bárkinek bármi kérése, kérdése van bizalommal hívja munkaidőben a telefonszámunkat. Mi, az intézmény munkatársai szeretettel fordulunk a segítséget kérőhöz!

Telefonszámunk:06-52/640-737

Isten áldását kérjük minden kedves klubtagunkra, leendő klubtagunkra, és azok családtagjaira!

Istentől megáldott, boldog karácsonyt kívánunk minden Olvasónknak!

Az intézmény munkatársai

Nappali intézményünk térítésmentesen vehetők igénybe, szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt és jelentkezőt!
Házi segítségnyújtás szolgáltatása 120 Ft/óra díj ellenében vehető igénybe.
Érdeklődni és jelentkezni lehet minden hétköznap az intézményünkben
8:00-tól 16:30-ig!! Telefonszámunk:06/52-640-737

A REMÉNYSÉG MEGTESTESÍTŐI

FÉRFI CSENDESNAP GYÜLEKEZETÜNKBEN

Számos újdonságot élhetünk meg keresztyén közösségünkben, ilyen volt a szeptember 21-én megrendezésre került férfi csendesnap. Régóta beszélgettünk már ennek az alkalomnak az életre hívásáról. Szanyi György tiszteletes úr ötlete nyomán Nagy József Tápiószőlős lelkipásztorát kértük fel ennek a csendesnapnak a levezetésére. Külön öröm volt számunkra, hogy tiszteletes úrral együtt ifisek is érkeztek hozzánk a tápiószőlősi gyülekezetből. A két ifis csoport jó barátként, testvérként fogadta egymást, hiszen augusztusban az Exodus program keretében fiataljaink már megismerhették egymást az ottani vakációs bibliahéten.

A csendesnap énektanulással kezdődött, majd Nagy József lelkipásztor elénk hozta a Biblia néhány férfi szereplőjét. Hogyan lehetünk mi a reménység megtestesítői? Ábrahám, Mózes, Ézsaiás és Jeremiás személyén keresztül láthattuk, ahogy Isten munkálkodott a próféták életében. Megszólította, megtisztította, majd elküldte, feladattal bízta meg őket. „Téged is küld! Kerülj a helyedre! Legyél Isten embere, a hit megtestesítője! Nem nagyképűséggel, hanem kimondhatatlan nagy alázattal, örömmel és hálaadásal mondhatjuk, hogy a megmentésre váró világ és benne a megmentésre váró ember számára, Krisztus a világegyetemben létező egyetlen egy reménység. Ő, aki az első kará-

csonyon leszállt közénk.” – biztatott minket a lelkipásztor.

A délelőtti áhítatot kiscsoportos beszélgetés követte. Az alábbi kérdésekre kerestük a választ egyen-egyenként:

- Mivel van tele a szíved, az életed? Ő tele volt kegyelemmel és szeretettel
- Kerülj a helyedre! A helyeden vagy? Isten által ki van jelölve a helyed!
- Milyen jellemvonásokban vagyok erős és melyekben gyenge! – őszintén!
- Mi az, ami visszatart bennünket Isten követésétől, a bizonyosságtevő élettől?
- Fogalmazzunk meg egy célt-Isten szerintit-és ne többet, amelyet szeretnénk elérni.

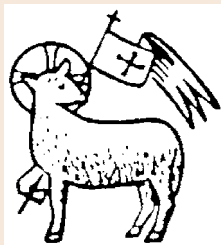
Biztatom a kedves testvéreket is, hogy válasszolják meg a fenti kérdéseket – őszintén. A csendesnap egy összevont ebédrel zárult a férfiak és az ifjúság közösségében. Itt szeretném megköszönni a szervezést, gyülekezetünk hölgy tagjainak a finom ebédet és Nagy József lelkipásztornak a szolgálatát.

Soraimat Szanyi György tiszteletes úr gondolataival zárom: „Ha mi keresztyén férfiak állhatatosan, közösen, kitartóan imádságban együtt borulunk le a Mindenható Isten előtt, nagy dolgokat fogunk még megélni itt Hajdúsámsonban!” Ebben a pillanatban született meg a férfi imaközösség gondolata, amire minden férfitestvéremet biztatok: vasárnap istentisztelet előtt fél tízkor gyertek el és közösen adjunk hálát, dicsőítsük és tárjuk fel kéréseinket Atyánknak, Krisztus nevéért.

*Veres Tamás
presbiter*

REFORMÁTUS ESTÉK

2021. OKTÓBER 25-29.

Gyülekezetünkben október utolsó hetében Református esték címen dicsőítéssel és szeretetvendégséggel kiegészülő evangelizációs alkalmakat tartottunk. Magának az

evangelizációnak az volt a különlegessége, hogy az elmúlt évektől eltérően nem egy lelkipásztor hirdette az Igét, hanem minden nap más lelkész érkezett hozzánk szerte a Kárpát-medencéből. A hét vezérmottója ez volt: *Akik megtapasztalták Isten kegyelmét.*

Hétfőn Kiss Miklós felvidéki lelkipásztor prédikációját hallhattuk a gadarai megszállotról (Márk 5. 1-20). A megszállottság egyben megosztottság is, amely a bűn miatt mindnyájunkban benne van ilyen-olyan formában. A bennünk lévő bűn nemet mondhat többek között a közösségre, Jézusra és szélsőséges esetben az életre is, mint itt a megszállott esetében, aki saját magában is kárt tett. Viszont miután találkozott Jézussal és megtapasztalta a kegyelmét 180 fokos fordulatot vett az élete. Emiatt hálából követni akarta Jézust, aki viszont talán elsősre meglepőnek tűnően ezt nem engedte neki, hanem hazaküldte, hogy mondja el az övéinek, mit tett vele az Úr. Ez nagy tanúság nekünk is abban a tekintetben, hogy elsődleges szolgálati területünk a saját családjunk és közeli barátaink/ ismerőseink legyenek. Ezen az estén a lelkészekből alakult Pásztortűz zenekar dicsőített és nyomatékosította az igei üzenetet.

Kedden nagy örömünkre testvérgyülekezetünk, Magyarvalkó lelkipásztora, Pap Ákos és családja volt közöttünk. A fővamszedő, Zákeus története (Lukács 19. 1-10) alapján ráeszmélhettünk, hogy még mi, keresztények

is szeretjük az érdemeik alapján nézni az embereket és ez alapján jó és rossz kategóriába sorolni őket, miközben a kegyelem csak egy kategóriát ismer: azokat, akiknek szükségünk van Istenre. Sok ember kíváncsi is Rá, ám a sima kíváncsiság nem elég, csak a bűnbánat útján fogadhatjuk el Isten kegyelmét engedve, hogy megváltoztassa a szívünk. Kedd este gyülekezeti tagunk: Budai Bettina és Csorba Gergő szolgált közöttünk színvonalas és szívhez szóló énekkel és zongorajátékkal.

Szerdán Nagy Szabolcs kárpátaljai lelkipásztor Igei üzenetét hallhattuk a házasságtörő asszony történetéből (János 8. 1-11) kiindulva. A kegyelem témája itt is felhozódott annak kapcsán, hogy az mennyire félelmetes abból a szempontból, hogy kiszolgáltatottságot követel meg tőlünk, ami ellen minden porcikánk tiltakozik és a történetben is csak a házasságtörő asszony merte vállalni ezt a kiszolgáltatottságot és kapott ezáltal kegyelmet. Istentisztelet után Győri Márti énekes dicsőítését hallhattuk.

Csütörtökön Páll László, szintén kárpátaljai igehirdető prédikációja a Jézus mellett keresztre feszített latort helyezte középpontba (Lukács 23. 39-43.) Fontos, hogy a másikban meglássuk a bűnt, de ezt azért, hogy észrevegyük a magunk bűnös voltát is. Lássuk meg mi is mint a lator Jézusban a szabadítót, megváltót, megmentőt, akire szükségem van, de nem csak nekem, hanem a környezetemnek is. És hagyjuk, hogy Krisztus felismertesse velünk azt az embert, akivé lehetünk, akivé tenni akar. Ezen az estén Varga Katica vezetésével dicsőíthettük az Istent.

A pénteki záró alkalmon Nagy József hirdette közöttünk az Igét a 2Korinthus 12. 7-10 alapján. Ráeszmélhettünk, hogy csakúgy, mint Pál korábban Saulként, úgy mi is tenni akarunk valamit az Isten kedvére, hogy ké-

sőbb majd az Isten is tegyen valamit a kedvünkre. Azonban ha Istennek kedves életet akarunk élni, akkor először Krisztussal kell kezdenünk. És itt újra előjön a kegyelem témája, amely egész héten a középpontban volt. Péntek este azt hallhattuk, hogy az a kegyelem, ha elfogadom, hogy Isten elfogadott, és nincs olyan gyengeségem, amely ennek gátat szabna. Sőt, igazán a gyengeségeinkben tud minket használni az Úr, mivel ekkor tényleg csak az Istenre hagyatkozunk és nem a saját erőnkre. Így nyer értelmet számunkra Pálnak az a mondata, hogy „amikor erőtlenségem van, akkor vagyok erős.” (2Korinthus 12. 10.) Az igei szolgálat végén az Első lépés zenekar lendületes dicsőítésével zártuk a templomi alkalmat, amely után, mint minden korábbi este végén átvonultunk a gyülekezeti terembe szeretetvendégségre. Ezúton is köszönjük azoknak, akik részt vállaltak ennek a megte-

remtésében. Nem csak a finom sütemények miatt volt jó ez, hanem azért is, mert alkalmat teremtett a beszélgetésre ismerős és kevésbé ismert arcokkal.

Hálás vagyok Istennek ezért a hétért, hogy szólhatott az Ige, arról a Jézusról, akivel, összes eheti történet főszereplője találkozott élete egy pontján. Mi is bizonyosan találkoztunk már vele életünk során, csak ahogyan ez a hét is rávilágított, az a nem mindegy, hogy ezután a találkozás után lesz-e élő kapcsolattunk vele, mint a megszállottnak, a fővámszedőnek, a házasságtörő asszonyoknak, a latornak, Pál apostolnak, vagy esetleg mi is olyanok leszünk, mint például a farizeusok, akik ezt elmulasztották annak ellenére, hogy Jézus számtalan lehetőséget felkínált nekik erre.

Tart még a kegyelmi idő, éljünk a felkínált lehetőséggel, addig míg lehet.

Papp László, presbiter

SÁMSONKA

November 6.-án megtartottuk Sámsonkertben az első Sámsonka játszótérünk. A játszótérben az ifisekből és felnőttekből álló önkéntes csapattal tartottunk különböző foglalkozásokat a gyerekeknek. A Sámsonka iránt nagy volt az érdeklődés, hiszen már az első alkalmon több mint 15 gyermeket köszönthettünk.

Közös énektanulás után Dániel történetének első részével ismerkedtek meg a gyerekek. Pihenésképpen együtt ehettünk jobbnál jobb finomságokat. Miután mindenki jóllakott, kézműveskedéssel folytattuk programunkat. A gyerekek a bibliai történettel kapcsolatosan rajzoltak, vagy szárított levelekből készítettek rajzokat, gyümölcstálat. A játszótérzát szórakoztató játékokkal zártuk, amiket nagyon élvezett mindenki. Az első Sámsonka nagyon sikeres volt, és Istennek hála csak egyre jobb lesz.

A játszótér a sámsonkerti közösségi házban, a régi iskolában található, ahol minden

második héten várjuk a gyerekeket a nagycsoportos óvodásoktól az alsós iskolásokig. Fontos, hogy a gyerekek már ilyen fiatalon is hallhassanak Isten ígéről, hiszen ők alkotják majd a jövőben a gyülekezetünket.

Varga László

A DICSŐÍTÉS

Az igényes keresztyén könnyűzenét képviselő Eucharist Zenekar néhány jeles tagjával (Prazsák László, Gável testvérek, Bolyki Balázs és fiai) és kíséretével találkozhattunk 2021. 10. 30. napján Nyírbátorban, akik először egy tartalmas workshopon majd azt követően egy felemelő koncerten keresztül adták közre, hogy ki nekik az Úr Jézus Krisztus, és mutatták be, hogy hogyan tudjuk Istent dicsőíteni.

Prazsák László kiemelte, hogy Isten dicsőítésében felekezetre tekintet nélkül tudjunk egyek lenni. Elmondta, hogy a dicsőítés szellemi harc az Úr mellett, az ellenség, a gonosz ellen, ezért lényeges annak megvallása, hogy hiszünk Jézusban. Saját megtérésének történetét is elénk tárva, az élő hitre jutás, és imádkozás, az Úrral való kapcsolattartás fontosságát hangsúlyozta. Az ördög célpontjai vagyunk, a gondolatainkban van, beszél hozzánk, és nem tud rajtunk fogást találni, ha igét olvasunk, és az Urat dicsőítjük. Pál apostol Efézusbeliéhez írott levelére utalva sorolta a teljes lelki fegyverzetet (öv-igazlelkűség, mellvas-igazság, saru-békesség evangéliuma, pajzs-hit, sisak-üdvösség, kard-lélek, mely Isten beszéde, nyíl, dárda-ima) hogy ellenállhassunk a gonosznak. Elmondása szerint, amikor Istent dicsőítjük, pofozzuk az ördögöt. A Szentlélek vezet a dal kiválasztásában, és a dalok között elhangzó ige és imádság még

inkább fokozza a dicsőítés erejét. A folyamatos dicsőítés bír olyan erővel, melytől a gonosz elmenekül. Az ördöggel való szembenállás eszközeként határozta meg a dicsőítést.

Bolyki Balázs az éneklés mikéntjének rejtelmeibe avatott be bennünket. Szintén kihangsúlyozta a megtérés élményét, a hitben járás súlyát, hiszen „az éneklő embernek bele lóg énekébe lelkének a nyele.” Az éneklés technikai részeként a levegő, levegővétel és hang szerepét taglalta és mutatta be.

Gável Andrástól és Gável Gellértől a személyes Jézus élményen, gyülekezeti életen és a zenekar megalakulásának, formálódásának folyamatán túl a ritmus, dallam, tempó és szünet jelentőségteljes szerepét hallhattuk gitárjátékuk kíséretével.

Valamennyi előadó nemcsak szívével-lelkével, de humorával is színesítette a képzést, mely ettől még inkább személyessé varázsolta a találkozást. A feloldódás természetesen a koncerten következett, ahol a maga valóságában tapasztalhattuk meg mindazt lélekben és hangzásban, amiről előtte szó esett. Élmény volt részese lenni, örülni, hogy van kinek és miért hálát adni, önfeledten énekelni és kitért karokkal az Urat dicsérni.

„Mondjatok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljétek és mondjatok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindennért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.” (Ef 5,19.20)

*Lakatosné dr. Mányi Klára Krisztina
presbíter*

„AZ EVANGÉLIUM KENYERE, A KENYÉR EVANGÉLIUMA”

Karácsony az az időszak, amikor rengeteg területen mutatkozik meg az emberek nagylelkűsége. Ilyenkor érzékenyebbek vagyunk a szegények gondjaira és könnyebben nyílik

meg a zsebünk is a bajban levők megsegítésére.

A Hajdúsámsoni Református Gyülekezet újra bekapcsolódott a Dorkász kék vödör akciójába, amely már nem új keletű a közösség számára, hiszen több esztendőben is példamutató módon vett részt ebben a programban.

Az idén néhány dologban változtatunk ennek a programnak a megvalósításán Nemcsak bekapcsolódunk és gyűjtünk a rászorulóknak, amit a Dorkász eljuttat a családoknak, hanem mi is kiválasztunk 20 rászoruló hajdúsámsoni családot és magunk visszük el számukra a tartós ételmet. S amennyiben ebben sikeresek leszünk, nemcsak egy alkalommal, hanem kéthavonta igyekszünk megismételni ezt a segítséget. Lesz, amikor ugyanazok a családok, s lesz, amikor más családok fognak segítséget kapni.

Mint a gyülekezet lelkipásztora nagyon fontosnak tartom, hogy a Krisztus Jézust követő ember ne csak távoli megfigyelője legyen a rászorulóknak, hanem maga is megtapasztalja milyen egy olyan családnak az életébe változást hozni, akik itt élnek köztünk, de nem is nagyon tudunk róluk. Annak ellenére, hogy a szegénység és a nyomorúság közel van hozzánk, a saját életünk burkában nehezen vesszük észre. Attól, hogy valaki nem jár rongyokban, még nem biztos, hogy ki tudja kifizetni a gyógyszerét, vagy ne jelentsen gondot a napi étkezés. S természetesen ott vannak azok az emberek is, akik származásukból adó-

dóan, vagy megcsúszott életük miatt jutottak nehéz helyzetbe, előítéleteink könnyebben megfogalmazódnak, de mégsem mehetünk el mellettük érzéketlenül. Nem beszélve arról, hogy nagyon sok ember szegényenli a helyzetét és igyekszik eltakarni és letagadni.

A mindennapi munkánkban és családi életünkben egy bizonyos buborékban élünk. Ezt a buborékot ki kell, hogy pukkassza az evangélium tanítása, amit Jézus Krisztus ránk bízott. Aki éhes, adj ennie, aki szomjas, adj innia, aki meztelen, öltöztess fel, aki beteg vagy börtönben van látogasd meg. Sírj a sírókkal, örülj az örülőkkel. Hiszen ha eggyel is megtesszük a kicsinyek közül, vele, azaz Jézussal tesszük meg. Mert amennyire nekünk nehéz ezekkel a nehéz sorsú emberekkel azonosulni, annál könnyebb Jézusnak. Ahhoz, hogy elérjük őket ki kell lépünk saját komfortzónánkból és le kell vetközzük előítéleteinket. Egyszerűen engedelmessé kell Jézus hívásának.

Keresztényként hiszek abban, hogy az életet a Jézus Krisztus evangéliuma tudja megváltoztatni, akár a legnagyobb függőségéből is helyreállítani. De sok esetben az első dolog, amit tennünk kell, az az, hogy megetetjük, felöltöztetjük, megsegítjük. S miután ezt megtettük, akkor lehet beszélni Jézus átformáló szeretetéről. Kenyér evangéliuma segít abban nekünk, hogy átadjuk az evangélium kenyerét. Igen, valahol a szükségletben először a kenyér nagyobb örömhír, mint maga az ige, de ez az első lépés ahhoz, hogy az igazán átváltoztató ige előkészült talajba hullva gyümölcsöt hozzon.

Remélem, sokan jutunk majd arra a döntésre, hogy a mások iránti könyörület nemcsak a karácsonyi hangulat része legyen, hanem krisztusi életvitel, amellyel elvisszük minél több emberhez az evangéliumot.

Szanyi György, lelkipásztor

AHOL ISTEN ORSZÁGA ÉPÜL...

2021 hogyan érin-
tett téged testvérem?
Pandémia, karantén,
vakcina, bezárások, el-
szigetelődés. Sokunknak
mindennapos szavai.
Mégis, ha visszatekintek
erre az évre a hála jut
először eszembe. Hála
a mindenható Istennek
szeretetéért, áldásaiért,
amiben 2021-ben is bő-
ven volt részünk. Oly
sok csodát éltem meg,
tapasztaltam meg eme
világjárvány kellős kö-
zepén is gyülekezetünk-
ben, de a templom ka-
puin kívül is. „...mert Isten országa közöttetek
van.” Lk. 17,21b.

Igen, benne vagyunk a Covid-járvány kel-
lős közepében, mégis van okunk örülni, sőt
ujjongva örülni. Mert hétről hétre Isten há-
zában találkozhatunk, mert szól az élő Ige,
mert berekfürdői táborban lehetünk együtt,
mert vakációs bibliahéten a gyermekek is me-
hettek Jézushoz. Ám lehetne folytatni a sort
oly sok áldott alkalomért, az imaközössége-
kért, a kibontakozó ifjúságért, a bibliaórákért,
a csendesnapokért. Amikor visszatekintek
2021-re akkor ezek a dolgok jutnak eszembe.

Egy nagyon kedves presbiter testvérem
mondta egyszer: „Tamás, minél többet adok
Istennek időmből, erőmből, tehetségemből,
pénzemből azt százszorososan megáldja az Úr!”

Áldásként tapasztaltam meg mindazt, amit
ebben az évben presbiterként, gyülekezeti
tagként megéltem. Hiszen erőfeszítéseinket
onnan felülről érkező siker koronázta.

Gyülekezetünk még 2020 novemberében
beadott egy pályázatot a hajdúsámsoni temp-
lomhajó északi homlokzatának felújítására

(EEÖR-KP-1-2021), amire 14 850 000 forint-
tos támogatást nyertünk.

2020. november végén az Egyházi közös-
ségi célú programok támogatására (EKCP-
KP-1-2021) kiírt pályázaton 400 000 forintot
nyertünk, amivel sikerült a berekfürdői nyári
táborunkat gyülekezeti szinten támogatni.

2021 áprilisában beadott pályázaton a Haj-
dúsámsoni Református Templom orgonájá-
nak felújítására (VKT-FELUJITAS-21) nyer-
tünk 2 000 000 forintot.

A fenti beruházások előkészítő munkálatai
az építési bizottság munkájának köszönhető-
en elkezdődtek és reményeink szerint a 2022-
es esztendőben befejeződnek.

Megtapasztaltam, ahol Isten országának
épülése lélekben „kitapintható”, ott az Úr fizi-
kai értelemben is ad épülést, adott esetünkben
építkezést. Ám fontos eszünkbe vésni, hogy a
legfontosabb egyértelműen Jézushoz tartozá-
sunk, hogy Isten országa valóban itt legyen
köztünk és legfőbb tennivalónk annak építése.

Veres Tamás
presbiter

CSAPAT-TÁRS REFISZ + NYÍRIFI KONFERENCIA

2021. október 22-24. Debrecen

A csapat-társi lét és a keresztyén közösségek értéke a fiatalok életében

Sétáltam egy kislíval a fák alatt és szemléltük a leveleket. „Nézd, ezek a levelek olyanok, mintha valaki megfestette volna őket!” – mondtam neki. Rám néz, teljes meggyőződéssel mondja a következőket, mondatában mintha kérdőre is vonna, hogy miért a „valaki” szót használtam: „Igen, Isten festette meg őket.” Mindet, egyesével és gondosan, szépen megszínezte, akárcsak bennünket – egyedinek és különlegesnek festett meg és gyönyörködik bennünk, akár csak mi emberek a színes levélrengetegben.

A város október közepi ruhát öltött azon a szép őszi napon is, amikor ide, Debrecenbe érkeztek a Hajdúság és Nyírség református fiataljai lelkészeikkel és ifjavezetőikkel együtt, belőlük is egy jó nagy kupacnyi – mondhatni összefűjt bennünket az őszi szél. A Református Fiatalok Szövetsége és a Nyírségi Református Ifjúság csapatainak szervezői összefogtak és az őszi szünet első napjaira egy konferenciát szerveztek, melynek a Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma és Diákotthona adott helyet.

A hétvége a CSAPAT-TÁRS címet kapta: a közösségről, a gyülekezetről, ifiről és a Krisz-

tussal való közösségről hallhattak előadást a résztvevők. Az előadó, Ablonczy Áron lelkipásztor, szemléletes példáival a szuperhősök történeteinek keresztül vezetett bennünket arra a gondolatra, hogy a közösség egyik legfontosabb ismérve az összetartás. Hogyan lehetünk mi is hasznos és jó csapat-társak abban a közösségben, amiben éppen vagyunk? A Bibliában számtalan helyen találunk említést arról, hogy miért jó keresztyénként egy közösségben lenni, együtt megélni örömeiket, fájdalmakat... Életünk során többfajta közösségnek válunk a tagjává és igyekszünk ezeknek megfelelni. A Krisztussal való közösség viszont egészen különleges, hiszen Ő elvárásoktól mentesen mindannyiunkkal közösséget akar. Ezért vállalta értünk a szenvedést és áraszt el bennünket az Atya az ő feltétel nélküli szeretetével.

Jó volt megtapasztalni a kiscsoportos beszélgetések alkalmával a fiatalok elfogadását egymás felé, egymásra figyelő nyitottságukat, együtt lélegezni a sok-sok csillogó szemű emberpalántával – ez nagy ajándék volt nekünk. Az online oktatás tapasztalatait is hordozva tudtak beszélni a fiatalok közösségről vagy annak hiányáról. Arról, hogy számukra mit is adhat egy közösség, mit jelent a magány és

az egyedüllet, mitől igazán jó egy közösség és milyen szerepe van az egyéneknek egy nagy egészben.

Az igei gondolatok és dicsőítő dallamok mellett lehetőségünk volt megmászni a Nagytemplom tornyait, különböző sportokban megméretetni magunkat – hiszen a testi egészség ugyan olyan fontos, mint a lelki. A szombati napunkat egy közös sétával zártuk. Volt valami egészen rapszodikusán hidegrázós érzete annak, hogy egy testként vonulva, magyar zászlóval a sor élén tettük meg ezt az esti sétát, ugyanis ez a nap október 23. volt. A magyar történelem 1956. évében ezen a napon fiatalokból álló közösség fogott össze, és indult el egy közös célért. A szabadságharcra emlékezve felkerestük azt a helyet a Kossuth utcán, ahol eldőrdültek az első lövések. Debrecen egyik legnagyobb utcája csöndbe

borult, mi pedig egy közösségként, fiatalok, együtt énekeltük el nemzeti imádságunkat. Mondani szokás, hogy a fiatalokban van a jövő, de nem csak a jövő, hanem a jelen is. E két közösség tagjai találkoztak és testvéreként élhettük meg a Krisztusban való szent közösséget, mert a mi közös célunk az Őbenne való élet.

Az együtt töltött idő zárásaként úrvacsorás istentiszteletben lehetett részünk. A dicsőítés során pedig a lelki feltöltődés és megújult erőnk örömeiben énekeltük a NYÍRIFI dicsőítő csapatának vezetésével, hogy „Ő nem én, hanem Krisztus él bennem.”

Isten áldjon minden kedves csapat-társat a mihamarabbi viszont látásig, és azután is!

Gazda Dorottya
REFISZ

ÁLLANDÓSÁG ÉS VÁLTOZÁS

Ez a közösség életünk nagyon sok területén megmutatkozik. Ennek ellenére nehezen mozdulunk, nehezen változtatunk, még nehezebben változunk mi magunk. Egyházunk

egy változtatási szándékból indult ki, érezték az akkor élő emberek, hogy nem jó, ami van, valami újra van szükség. Egyházunk neve is a reform szóból származik, ami „jobbító változtatást” jelent.

Miért is jutott mindez eszembe?

Új énekeskönyvet kezdtünk használni a gyülekezetben, ebből éneklünk istentiszteletek alkalmával, egyéb alkalmainkon. Elhagytuk a régit, és újat kezdtünk. Nehéz lesz megszokni, hogy az évtizedek óta forgatott, rongyosra hordott énekeskönyvem a polcon

fog pihenni. Már csak egy emlék lesz, hiszen közel 40 évvel ezelőtt a konfirmálásom alkalmával kaptam. Dísz tárggyá válik, amit megőrizhetek, de nem lesz ezután a mindennapok része.

Miért jó a változás?

A régi zsoltárok és énekek mellett több mint 300 új ének került bele. Ezek az énekek modern hangzásukkal hamar a gyülekezet kedvenceivé fognak válni. Az ifjúság számára nagyon sok ének ismert, és kedvelt volt már eddig is. Újdonság, hogy Túrmezei Erzsébet sokak által ismert és szeretett verseit gyönyörű dallamokkal énekelhetjük. Idővel megszokjuk és megszeretjük, legyen meg bennünk a nyitottság az új dolgok befogadására.

„Énekeljete az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld” (Zsolt 96:1)

Csontosné Ozsváth Éva
presbiter

MESTER GYÖRGYI: AZ IGAZI AJÁNDÉK

Öt karácsony telt el a születésem óta, bár én ebből leginkább csak az utolsó hármát érzékeltem, a megelőző időszakból csupán halvány emlékképeim maradtak. Arra azonban határozottan emlékszem, hogy minden évben lapult valami meglepetés számomra a karácsonyfa alatt: leginkább képeskönyv, egy kisebb vagy nagyobb mackó, édesség, esetleg labda. Baba egyáltalában nem került a fa alá. Hogy miért nem kaptam babát, annak az okát nem igazán tudtam. Csak később derült ki, hogy édesanyám sem nagyon babázott gyermekkorában, ő a hasznosabb, komolyabb játékokat kedvelte.

Ugyanakkor – bármilyen kicsi voltam is –, látanom kellett, hogy a hozzánk látogató leánypajtásaim szinte mindig magukkal hozták kedvenc babájukat, és ha én mentem vendégségbe, büszkén dicsekedtek a játékaikkal, amelyek olykor nemcsak a szemüket tudták nyitni és lehunyni, hanem néha sirtak, gügyögtek, és etetni, tisztába tenni is lehetett őket.

Édesapám ügyes kezű ember volt, ezért karácsonyi ajándékaim gyakran kiegészültek házi készítésű, fából faragott játékokkal. Így lett picis sámlim, apró székem, guritható talicskám, és öt éves koromban egy valódi, csecsemőre méretezett bölcső is kaptam. A bölcsőben a soros ajándék mackó pihent, amit jobb híján a baba helyett szeretgettem.

Gyermekkori emlékeimhez visszatérve, öt éves voltam, amikor első kamaszlázadásom lezajlott azon az ominózus karácsonyon.

– Én mért nem kapok soha igazi ajándékot? – szegeztem a kérdést szüleimnek.

Meghökkenve néztek rám.

– Hát nem örülsz az ajándék mackónak, a szép kis bölcsőnek, a gyönyörű képekkel telerajzolt mesekönyveknek? Hát mit szeretnél, mi neked az igazi ajándék? – kérdezte édesanyám.

– Az igazi ajándék számomra egy hajas baba lenne. Olyan szösze hajú, mint Nellyé, kék szemű, mint Elisaé, lehetne etetni, és persze sírhatna és pisloghatna is, mint Cathy babája – soroltam az elvárásaimat. Anyám apámra nézett, a tekintetük találkozott, és szinte egyszerre mosolyodtak el. Apám törte meg a csendet:

– Hát, meglátjuk, kislányom, miként szerezhethetnék neked örömet a jövő karácsonyra, egy igazi ajándékkal.

Elmúlt a tél, azután kitavaszkodott, majd nyár lett, végül az ősz is beköszöntött. Beírtattak az iskolába, de azért csak gyerek voltam még, s ahogy újra kö-

zeledett a tél és vele a karácsony, eszembe jutott, mit ígértek a szüleim. Reménykedtem, hogy nem feledkeztek meg róla, és annyi szűk esztendő után végre én is kapok karácsonyra egy igazi ajándékot.

Édesanyám nyár óta gyengélkedett. Egy kissé meg is hízott, de azért ugyanolyan szeretettel gondoskodott rólam, mint korábban, csak az arcán jelent meg valami újszerű, sejtelmes titokzatosság. Karácsony előtt néhány nappal anyát be kellett vinni a kórházba, de apa megígérte, Szentestére együtt lesz a család.

Apa aztán azzal lepett meg, lehet, hogy nálunk az idén előbb lesz Szenteste, mint más családoknál. Az okát nem árulta el, de mivel ügyis olyannyira izgultam a remélt ajándék miatt, nem is bántam. Sőt, egyenesen örültem neki! Azt hittem, mindez csakis az én kedvemért történik.

A Szentestét megelőző négy napon mindig korán keltem, és a reggelemet a fánál kezdtem. Alaposan körbejártam, nincs-e alatta, mellette valamiféle változás, hiszen lehet, hogy ezen a karácsonyon mégis csak megérkezik az én várva várt, igazi ajándékom.

Azon az emlékezetes, nagy napon valahogy mégis elaludtam. Apa ébresztett fel:

– Héttalvó – mondta –, ki az ágyból! Talán ma elmarad a szokásos reggeli vizit a karácsonyfa körül!?

Papucs nélkül, mezítláb rohantam le a hallba. Ami első pillantásra a szemembe ötlött, a már jól ismert, faragott bölcső volt.

Ez nem lehet – gondoltam magamban –, ezt nem tehetik meg velem, hogy új mackót fektetnek a tavalnyi bölcsőbe!

Ekkor a beállott csendben valamiféle halk, egyenletes szuszogás hatolt a fülembe. Míg a furcsa nesz okát találgattam, váratlanul harsány oázás hangzott fel. Odaugrottam, és az igazi ajándék utáni hatalmas vágytól dobogó szívvel felhajtottam a bölcsőt takaró vékony batisztkendőt... Egy baba feküdt a bölcsőben. Szösze hajú, nagy, csodálkozó kék szemekkel, s ahogy meglátott, mintha elmosolyodott volna.

– Az enyém? – kérdeztem.

– Igen – mondta a szobába belépő édesanyám. – A miénk is persze, de egyedül a te kistestvérkéd, akit dajkálhatsz, etethetsz, itathatsz, taníthatod majd járni és beszélni.

Boldog voltam. Olyan boldog, amilyen csak az lehet, akinek nagy sokára valóra válik a legszebb álma, és karácsonyra igazi ajándékot kap.

KÖZÉRDEKŰ HIRDETÉSEK

ALAPÍTVÁNYI HÍREK - ADOMÁNYOK

Köszönjük minden jókedvű adakozónak, hogy adományával, az egyházfenntartói járulék befizetésével, személyi jövedelemadója 1 %-val segítette gyülekezetünk céljainak megvalósítását. Kérjük továbbra is támogassa gyülekezetünket és alapítványunkat.

Gyülekezetünk számlaszáma: 60600101-11063881

(Az utaláskor kérjük, hogy a közlemény rovatba írjanak nevet, címet, és hogy mire fizetnek be.)

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány

adószáma: 18995657-1-09

számlaszáma: 60600101-11122874

Isten áldása kísérelje a közel és távol élő támogatóink életét!

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Hétfő	08:00	Intézményi munkatársak hétkezdő áhítata
Kedd	17:15	Gyermekkórus
Szerda	18:00	Bibliaóra
Csütörtök	09:00	Idősek bibliaórája
Csütörtök	18:30	Fiatalok bibliaköre
Péntek	18:00	Ifjúsági bibliaóra
Szombat	16:00	Konfirmációs felkészítő
Vasárnap	09:30	Férfiak imaközössége
Vasárnap	10.00	Istentisztelet, párhuzamosan gyermek-istentisztelettel

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSA

Mindennap 8 és 12 óra között.

Figyelem! 2021. december 30-án és 31-én a lelkészi hivatal zárva tart.

Ön olvassa-e a Glóriát?

Kérem, írja meg véleményét a refsamson1549@gmail.com email címre. Köszönjük!

SÁMSONKA játszóház

**Minden gyereket szeretettel várunk
nagy csoportos óvodástól alsós iskolásig!**

Minden második szombaton

**HAJDÚSÁMSONI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
SZERVEZÉSÉBEN JÁTSZÓHÁZAT INDÍTUNK A**

SÁMSONKERTI KÖZÖSSÉGI HÁZBAN

**VIDÁMSÁG, BIBLIAI TÖRTÉNET, ÉNEKLÉS,
KÉZMŰVESKEDÉS,**

**MOZGALMAS CSOPORTJÁTÉKOK S EGYÉB
ÜGYESSÉGI FOGLALKOZÁSOK VÁRJÁK AZ IDE
ÉRKEZŐKET**

KEZDÉS 9.30 - ZÁRÁS 12.30

Kiadja a Hajdúsámsoni Református Egyházközség.
Szerkesztő: Csontosné Ozsváth Éva.

Előkészítés és nyomás: Litográfia Nyomda, Debrecen.

A kiadvány ingyenes. Bizonyágtételeket, írásokat az evaozsvath1226@gmail.com e-mailre várjuk.

A kapott anyagokban a változtatás jogát fenntartjuk.

**Köszönetet mondunk mindenkinek, aki az egyházfenntartói járulék befizetésével,
adományaival, adója 1%-ával támogatja a gyülekezetet!**

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány adószáma: 18995657-1-09

4251, Hajdúsámson, Rákóczi u.2.; telefon:52/640-737

www.facebook.com/hajdusamsonireformatus • <https://hajdusamsonireformatus.hu>